gende Artikel og til Aprilhæftets to Artikler om den gifte Kvindes Stilling. Vi skal blot til Slutning nævne Forf.'s Theori om Pigebørns Opdragelse. De skal opdrages til at blive gode Hustruer og Mødre, men samtidig advares imod at *tilstræbe* at blive gift og saaledes komme paa „uretmæssig Maade" ind i Ægteskabet.

Vi Kvinder kjender allesammen denne Opdragelsesmethode, mon Forf. ogsaa til Bunds kjender den? Mon han véd, hvordan en ung Pige bliver til Mode ved direkte eller indirekte at faa den Besked: Du har et Kald i Verden, et eneste; det skal Du uddanne Dig til af al Din Ævne; men Du kan og maa ingen Ting gjøre for at naa det. Mon denne Bevidsthed skulde skabe arbejdsdygtige Kvinder? eller viljestærke Kvinder? eller lykkelige Kvinder?

Ja, Problemet er for stort til at tages op i denne Sammenhæng; jeg vilde blot gjærne puste til de smaa Tvivlens og Medfølelsens Gnister, som der sikkert var i Forf.'s Sind, da han indledede sit Stykke om de unge Pigers Opdragelse med de Ord: „Her møder os nu en ganske særegen Vanskelighed, nemlig den, at det, som er Kvindens egentlige Kald — — maa hun ikke direkte efterstræbe".

Og om disse og lignende smaa Gnister kunde blive til en stor Brand og lægge hele den Bygning øde, som i mange Menneskers Sind er rejst paa det Grundlag: Manden er Kvindens Hovede, saa vilde det ganske vist være en Lykke for Menneskene, baade for Mænd og Kvinder.

Red.

II.

Kvindens Fremtidsstilling.

Er Kvindesagen i det rette Spor? spørger Hr. Pastor *Schack* i et i denne Vinter udkommet Skrift.